

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВЪ

Роденъ презъ 1827 година, починалъ презъ 1895 година

Той е теглилъ много въ турско време, клеветенъ отъ гръцкитѣ владици и попове. Но безбройнитѣ му тегла и мжки го калили и той станалъ истински учителъ на народа си. Той училъ малкитѣ, училъ и възрастнитѣ, записвалъ народни пѣсни, приказки, пословици и гатанки. Па започналъ и самъ да пише пѣсни, да издава книги и да събужда българитѣ.

Гоненъ навредъ отъ гърци и турци, той обикалялъ отъ село на село, отъ градъ на градъ, навсѣкжде обичанъ и почитанъ отъ българитѣ.

Живѣлъ е най-много въ Тръвна, гдето и до сега се пази кжщата му. Живѣлъ е доста време и въ Цариградъ, гдето издавалъ вестници, писалъ книги, които изпращалъ въ България.

Той е редактиралъ и първото българско детско списание „Пчелица“, презъ 1871 година.

Той е първиятъ български редакторъ на детско списание, той е написалъ и първитѣ детски стихотворения за българскитѣ деца.

Следъ освобождението на България, дѣдо Славейковъ, както го наричалъ народътъ, станалъ пакъ учителъ. После станалъ директоръ на Народната библиотека, а най-сетне и министъръ на Народното просвѣщение.

Ето едно негово хубаво стихотворение:

ТАТКОВИНА

Хубава си татковино,
име сладко, земя рай,
сърдце младо и невинно,
за тебъ трепка и играй.

На уста ми сладка дума
ще да бжде този кжтъ,
гдето Дунавъ, Вардаръ, Струма,
и Марица си текать.

Мили ми сж планинитѣ
и на северъ, и на югъ,
драги ми сж равнинитѣ
набрездени съ наший плугъ.

Доръ на небе ясно слънце,
доръ на очи свѣтъ животъ,
ще обичамъ азъ отъ сърдце
Тазъ земя и този народъ.

П. Р. Славейковъ